

6484

۱۲۰۰

۱

۳۶۸

۶۲۵

WWW.KETAB.IR

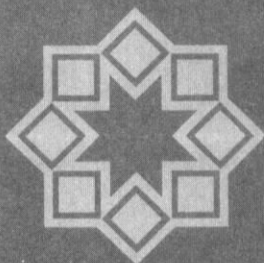
موضوع	نجمی عمران، عبدالرحمن، ۱۳۶۰ -
عنوان فرادادی	کتاب‌الاصول، برگزیده
عنوان و نام پدیدآور	تلخیص جامع نموداری کفایة الأصول، مؤلف محمدکاظم آخوند خراسانی، تدوین عبدالرحمن نجفی عمران.
مشخصات نشر	قم: انتشارات حقوق اسلامی، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	ج ۲.
شابک	دوره: ۸-۱۳۲-۱۶۸-۹۶۲-۱۹۷۸، ج ۱: ۵-۱۳۳-۱۶۸-۹۶۴-۱۹۷۸، ج ۲: ۲-۱۳۳-۱۶۸-۹۶۴-۱۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی	فهرست
موضوع	آخوند خراسانی، محمدکاظم بن حسین، ۱۲۵۵ - ۱۳۲۹، ق. کتاب‌الاصول - پرسش‌ها و پاسخ‌ها
موضوع	Akhond khorasani, Mohammad Kazem ibn Hosein . Kefayat ol - osul -- Questions and answers
موضوع	آخوند خراسانی، محمدکاظم بن حسین، ۱۲۵۵ - ۱۳۲۹، ق. کتاب‌الاصول، برگزیده
موضوع	اصول فقه شیعه - پرسش‌ها و پاسخ‌ها
موضوع	Islamic law, Shiites -- Interpretation and construction -- Questions and answers
شناسه افزوده	آخوند خراسانی، محمدکاظم بن حسین، ۱۲۵۵ - ۱۳۲۹، ق. کتاب‌الاصول
شناسه افزوده	Akhond khorasani, Mohammad Kazem ibn Hosein . Kefayat ol - osul
رده بندی کنگره	BP ۱۵۹/۸۴۷۰۱۸ ۱۳۹۷
رده بندی دیویی	۲۹۷/۳۱۲
شماره کتابشناسی ملی	۵۴۶۱۲۲۸

عنوان	تلخیص جامع نموداری کفایة الأصول (جلد دوم)
مؤلف	شیخ محمدکاظم آخوند خراسانی
تدوین	عبدالرحمن نجفی عمران
انتشارات	حقوق اسلامی
شمارگان	۱۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ	اول ۱۳۹۷
چاپ	معراج
قیمت	۲۸۰۰۰ تومان

مرکز پخش: قم، خیابان ارم، پاساژ قدس، پلاک ۹۱
تلفن: ۰۲۵-۳۷۷۴۴۲۰۰ www.hoghogheislami.com

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است. هرگونه برداشت جهت تهیه کتاب، جزوه، CD، فایل الکترونیکی، انتشار، بازوبسی، کپی، تکثیر، اسکن و PDF، عکس برداری و انتشار در فضای مجازی شرعاً و قانوناً مجاز نمی باشد و پیگرد قانونی دارد.

تلخیص جامع نموداری

کفایۃ الأصول

(جلد دوم)

مؤلف: شیخ محمد کاظم آخوند خراسانی رحمۃ اللہ علیہ

تدوین: عبدالرحمن نجفی عمران

انتشارات حقوق اسلامی

فهرست مطالب

۷	مقصد پنجم: مطلق و مقید، مجمل و مبین
۱۱	فصل اول: تعریف مطلق و مقید و الفاظ مطلق
۱۶	فصل دوم: مقدمات حکمت
۲۰	فصل سوم: مطلق و مقید متنافی
۲۴	فصل چهارم: مجمل و مبین
۲۵	مقصد ششم: امارات
۳۱	فصل اول: احکام قطع
۵۸	فصل دوم: حجیت ظواهر
۶۶	فصل سوم: حجیت قول لغوی
۶۹	فصل چهارم: اجماع منقول
۷۴	فصل پنجم: شهرت فتوایی
۸۰	فصل ششم: حجیت خبر واحد
۹۸	فصل هفتم: حجیت مطلق ظن
۱۲۵	مقصد هفتم: اصول عملیه
۱۳۱	فصل اول: اصالة البرائة
۱۵۳	فصل دوم: اصالة التخییر
۱۶۱	فصل سوم: اصالة الاحتیاط
۱۸۳	خاتمه: شرایط جریان اصول
۲۰۲	فصل اول: استصحاب
۲۳۰	فصل دوم: تنبیهات استصحاب
۲۶۱	خاتمه: بیان نسبت بین استصحاب و اصول عملیه دیگر
۲۶۹	مقصد هشتم: تعارض ادله و امارات
۲۷۵	فصل اول: تعریف تعارض
۲۷۸	فصل دوم: اصالة التساقط

۲۸۰	فصل سوم: ترجیح
۲۸۴	فصل چهارم: تعدی از مرجحات منصوصه
۲۸۷	فصل پنجم: شمول اخبار علاجیه برای موارد جمع عرفی
۲۸۹	فصل ششم: مرجحات نوعیه دلایه
۲۹۲	فصل هفتم: انقلاب نسبت
۲۹۴	فصل هشتم: ترتیب مرجحات
۲۹۸	فصل نهم: مرجحات خارجیه
۳۰۳	خاتمه: اجتهاد و تقلید
۳۰۸	فصل اول: تعریف اجتهاد
۳۱۰	فصل دوم: اقسام اجتهاد
۳۱۶	فصل سوم: علوم مورد نیاز برای مجتهد
۳۱۷	فصل چهارم: تخطئه و تصویب
۳۱۹	فصل پنجم: تبدل رأی مجتهد
۳۲۲	فصل ششم: تقلید
۳۲۶	فصل هفتم: تقلید از اعلی
۳۲۹	فصل هشتم: تقلید از میت
۳۳۳	نمونه سؤالات امتحانی حوزه های علمیه

مقصد پنجم: مطلق و مقید، مجمل و مبین

چکیده مطالب

- ❖ ۱. مطلق، لفظی است که بر افراد شایع از جنس خود دلالت دارد و به عبارت دیگر لفظ بامعنی خود و بدون در نظر گرفتن حیثیت و جهت دیگری تمام موضوع برای حکم باشد، در مقابل مقید.
- ❖ ۲. الفاظ دال بر اطلاق: (۱) اسم جنس (۲) علم جنس (۳) مفرد معروفه به «ال» (۴) نکره.
- ❖ ۳. اسم جنس برای ذات ماهیت، بدون هیچ قید و شرطی وضع شده و حتی قید «لابشرطی» در معنای آن، هیچ گونه مداخلیتی ندارد.
- ❖ ۴. موضوع له علم جنس، ذات و نفس ماهیت مبهمه هست، بدون اینکه تعیین ذهنی در موضوع له آن مداخلیت داشته باشد.
- ❖ ۵. اقسام «ال»: (۱) «ال» جنس (۲) «ال» استغراق (۳) «ال» عهد.
- ❖ ۶. استفاده معانی جنس، استغراق، عهد از مدخول «ال» از ناحیه لام یا قرائن خاصه دیگر است، نه اینکه از طریق استعمال مدخول لام، در معانی مختلف باشد.
- ❖ ۷. دلالت جمع محلی به «ال» بر عموم به ملاحظه دلالت «ال» بر تعیین مرتبه استغراق نیست.
- ❖ ۸. اقسام معانی نکره: (۱) گاهی نکره در مقام اخبار استعمال می شود که به معنای فرد خارجی معین مشخص عند المتکلم است، اما از نظر مخاطب، مجهول و قابل انطباق بر افراد متعدد است (۲) گاهی نکره در مقام انشا استعمال می شود و به معنای طبیعت مقید به قید وحدت هست.
- ❖ ۹. برای اطلاق گیری از کلام متکلم، لازم است مقدمات زیرتام باشد که به آن «مقدمات حکمت» گفته می شود: (۱) مولا در مقام بیان تمام مراد خود باشد، نه مقام اجمال یا اجمال (۲) متکلم، قرینه برخلاف اطلاق بیان نکرده باشد (۳) نبودن قدر متین در مقام مخاطب.
- ❖ ۱۰. در مواردی که شک داریم مولا در مقام بیان مراد است، یا خیر؟ بعید نیست بگوییم: مقتضای اصل اولی عقلائی «بیان» است.

❖ ۱۱. از آنجایی که با تحقق مقدمات سه‌گانه حکمت، به اطلاق تمسک می‌نماییم، در هر موردی انصراف، محقق باشد، مانع انعقاد اطلاق می‌شود.

❖ ۱۲. ممکن است «مطلق» دارای جهات متعددی باشد، در این صورت برای هر جهتی که بخواهیم به مطلق تمسک نماییم، ابتدا باید احراز نماییم که متکلم در مقام بیان آن جهت بوده؟ و چنانچه متکلم در مقام بیان یک جهت باشد، فقط از همان لحاظ می‌توان به اطلاق کلامش تمسک نمود و از جهت دیگر نمی‌توان به اطلاق کلام او استدلال نمود.

❖ ۱۳. اقسام مطلق و مقید متنافی: (۱) مطلق و مقید از لحاظ نفی و اثبات با یکدیگر مختلف می‌باشند، (۲) مطلق و مقید از نظر نفی و اثبات، متوافق می‌باشند.

❖ ۱۴. حکم تعارض بین مطلق و مقید موافق در اثبات و نفی: (۱) مشهور، مطلق را بر مقید حمل نموده‌اند، به دلیل الجمع مهما امکن اولی من الطرح و جمع بین دلیلین اقتضا می‌کند، مطلق را بر مقید حمل نماییم. (۲) نظریه دوم؛ حمل مقید بر استحباب؛ زیرا طریق «جمع» منحصر به حمل مطلق بر مقید نیست بلکه راه دیگرش این است که مقید را بر استحباب حمل نمود.

❖ ۱۵. تنها در مواردی، بین مطلق و مقید، تنافی محقق است که احراز وحدت حکم شود.

❖ ۱۶. وحدت حکم از طریق وحدت سبب، قرائن حالیه یا مقالیه، قابل اثبات است.

❖ ۱۷. حمل مطلق بر مقید در متنافیین، مخصوص احکام تکلیفی نبوده و در احکام وضعیه نیز

جاری است.

❖ ۱۸. نتیجه مقدمات حکمت، در موارد مختلف، متفاوت است و ممکن است نتیجه اطلاق، عموم بدلی، عموم استيعابی یا حتی تعیین فرد یا نوع خاصی باشد.

❖ ۱۹. مبین، لفظی است که در یک معنا ظهور دارد و به حسب متفاهم عرفی، آن لفظ برای معنا به منزله قالب است، به خلاف مجمل که لفظی است که ظهوری در معنا ندارد.

❖ ۲۰. مجمل و مبین بودن، دو امر وجدانی هست و چیزی نیست که انسان بخواهد با برهان ثابت کند.

❖ ۲۱. مجمل و مبین بودن، دو وصف اضافی هست، نه واقعی و به لحاظ افراد، متفاوت هست.